

Een superkat met pluimpjes op de oren

Soms is de werkelijkheid zelfs in Nederland wilder dan de stoutste gedachte. Terwijl er al 15 jaar een polemiek gaande is over de wenselijkheid van herintroductie van grote roofdieren loopt een levensechte lynx dwars door deze discussie Nederland binnen.

In de weekendbijlage van "De Telegraaf" van 29 december j.l. wordt uitvoerig gewag gemaakt van een levensechte lynx, die zich met haar jong, illegaal in Nederland heeft vertoond. Zonder geldige documenten, zonder quarantaineprocedure en zonder zorgzame menselijke begeleiding heeft een lynx zich tijdelijk of misschien wel definitief in Nederland gevestigd.

Intussen is er niemand aangevallen en zijn er geen klachten binnen gekomen over verscheurde huisdieren. Dat was ook niet te verwachten, want lynxen ontwijken mensen en consumeren katten met huid en haar.

Overigens is dit niet de eerste lynx, die zich in deze eeuw binnen onze landsgrenzen zelfstandig heeft opgehouden.

Zo hebben Duitse troepen in 1942 bij Bennekom een levende lynx, die als mascotte was mee-

gevoerd, losgelaten of laten ontsnappen.

Uit de eerste hand weet ik dat dit dier herhaaldelijk is gespeurd, dat er intensief, maar zonder resultaat op is gejaagd en dat het dier zich tenminste twee jaar heeft weten te handhaven zonder dat er problemen met huisdieren of wild zijn gerapporteerd.

Zonder 'bos' zou een groot dier als een lynx (formaat herdershond-zonder-staart) zich in Nederland onmogelijk kunnen handhaven: de Bennekomse lynx zal de drijfjachten met honden ongetwijfeld vanuit een hoge boom hebben geobserveerd.

De ervaringen met herintroducties van de lynx in Slovenië, Oostenrijk, Zwitserland, Frankrijk en Duitsland hebben inmiddels geleerd dat de lynx zich ook in het - beboste - cultuurlandschap uit-

stekend weet te handhaven en meteen zijn rol als natuurlijke vijand van vooral hazen en reeën weer op neemt.

Omdat de lynx uiterst selectief jaagt heeft een lynxpopulatie nauwelijks effecten op de wilddichtheid, maar des te meer op de spreiding en de gezondheid van zijn prooidieren. Daarmee dient de lynx de belangen van de wilde planteneters, de bosbeheerders en de jagers. Met bijna 30 000 reeën en nog veel meer hazen, konijnen en loslopende katten is er ook in Nederland voor de lynx veel werk aan de winkel. Daarom is het de hoogste tijd hard na te denken over de vraag hoe we deze immigrant zo snel mogelijk vaste grond onder zijn brede voeten kunnen geven.

H. E. van de Veen

Kort na het ter perse gaan van dit nummer van het Nederlands Bosbouw Tijdschrift bereikte ons het ontstellende bericht dat Harm E. van de Veen was overleden. Wij wensen zijn nabestaanden heel veel sterkte.